

aigid vaatama. Betti olli ühest ärkand ja afas jubba toibuma; teina tahtis tänada agga tohter kelas täekimast, sest et keha alles nõrk olli. Tüf aija pärast löi Tooms ka filmad lahti, tohter astus liggemale ja küüsis: kuddas kässi käib? Tooms wastas: „Meliapär!“ Teie ei olle miino küssimisest aro sanud, ütles tohter, miina nõudsin teilt: kuddas kässi käib, kas hääst wai alwast? „Seitseteistküüne pünast ja kaksteistküüne walged,“ kostis Tooms wõera eälga. Tohter kästis Betti temaga kõneleda. Urmas Tooms — ütles laps — anna herrale wastust, kes siino käest küüsis: kuddas siino terwisega on? Tooms ütles: „Se sündis selepärast, et siina walaskala kurku ei puduks!“ Tohter ütles pääd wangutates: Waene, waene Tooms! teina meele-mõistus on löpend; surma-uüi olleks teinal mõnufam olnud, kui sesuggune ärkamine. Betti afas aledast nutma. Olle wait, lapsok! keelas tohter, ja mõisa-herra küüsis: Laps! mis siino nimi on? Laps kostis: „Betti.“ Mis siino issa nimi on? „Baron Allan Lewen,“ wastas laps. Herra löi lohkudes käed koko ja üidis inimestades: Kuis nõnda, siis olleksid ja siina — ? Tohter ütles: armas Baron, ärge ehmatage last, kes alles pool aige on. Natukesse aija pärast afas herra meelitamise kombel jälle kõnelema: ütlemulle, armas laps, kudda siina sele waanamehega üffi teele juhtusid? kus siino waanemad jäiwad? Betti kostis: „miino waanemad läksid ülle merre kaugele; ma ussun Amerika maale. Enne miinikut sai Tooms käsku

mind Gaiki mõisa täddi jure wia, sest Baron Mosbi praua on miino ema pool-õdde.“ Wägga, wägga imelik! pobbises Baron suud möda. Mis pärast siino issa ni pika teekonda ettewõttis? „Se on mul teadmata,“ kostis laps, „wõib olla et teie ehk kirjast otsust leiata, mis Toomsile kqasa anti.“ Nümetud kirri leiti Toomsile ~~Baroni~~ Baroni naggo läks kirja luggedes rahwaks, pärast ütles ta tohtri wasta: Se laps on miino ooleks antud; miina pean teina eest murret kandma. Agga mis ma ullu waanamehega teen? Tedda ei tohi ma mõisa wõtta. Ma tahan prauaga nõu pidada. — Tohtri aeg ei kannud kauemaks seie jada; teina andis Toomsile pärast mõnda nõu ja õpetuse ja tõttas lahkest jaamalaga jättes siis minema.

Baron Mosbi olli üks hä süddamega inimene, täis alastust äddaliste wasto; agga teina kõige suurem wigga olli ülleliig argus ja inimese-kartus. Sest tulli üks õnnetus, mis Inglisemaal ni hästi kui meie paikus mitme majja rahu rikub: püksid seisid naise jallas ja leetuningas olli pä-wallitseja. Uhe waljo süddamega praua tahtmine sündis iggas tükis, nõnda ka siin kus Betti pärast nõu peti. Baron kõneles prauale oma ehmatusst, kudda teina foggemata ärakülmanud tüttarlapses praua õe tütri olli leidnud ja lissas jure: „Lapse waanemad on Amerika maale pako pöggenend, sest nende peale on üks raske süü tuunistatud, mis surma-muhtlust toob. Kallimees pallub meid kirja läbbi, tütri ja waana fullase armo pärast wasto wõtta ja nende eest